

IATĂ, A VENIT PRIN CRUCE BUCURIE LA TOATĂ LUMEA!
Pastorală la Sfintele Paști, 2020



† SERAFIM

**PRIN HARUL LUI DUMNEZEU
ARHIEPISCOP ORTODOX ROMÂN AL GERMANIEI, AUSTRIEI ȘI
LUXEMBURGULUI
ȘI
MITROPOLIT AL GERMANIEI, EUROPEI CENTRALE ȘI DE NORD**

*„Iată a venit prin cruce bucurie la toată lumea...”
(cântare din Slujba Învierii Domnului)*

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

Hristos a înviat!

Vestirea „**Hristos a înviat**”, care exprimă esența credinței creștine, răsună astăzi ca niciodată în bisericile noastre goale de credincioși. Totuși aceștia o aud pe canalele mediatice și răspund cu convingere nestrămutată: „**Adevărat a înviat!**”

Noi credem cu adevărat că Hristos n-a rămas în mormânt, ci a biruit moartea prin învierea Sa și că biruința Lui este și biruința noastră a celor care-L mărturisim pe El ca Domn și Dumnezeu al vieții noastre. Apostolul Toma, văzându-l pe Domnul înviat, a exclamat din inimă: „*Domnul meu și Dumnezeul meu*”, iar Iisus i-a zis: „*Pentru că M-ai văzut ai crezut, dar fericiți sunt cei ce n-au văzut și au crezut*” (Ioan 20, 28-29). Noi nu l-am văzut pe Domnul înviat ca Apostolii, dar credem pe baza mărturiei lor și suntem fericiți. Suntem fericiți pentru că Învierea Domnului dă sens veșnic vieții noastre, că ea este izvor de bucurie, de nădejde și de putere în lupta cu

ispitele și cu greutățile vieții. Dacă n-am crede în Înviere, viața n-ar avea nici un sens, ar fi o absurditate; nu ne-am putea bucura de ea, n-am avea curajul, nici puterea să înfruntăm și să biruim răul și, în cele din urmă moartea însăși, pentru că totul vine de la Hristos Cel înviat, Care a zis: „*Fără Mine nu puteți face nimic*” (Ioan 15, 5).

Desigur, Învierea Domnului a urmat morții Sale pe cruce, expresie a iubirii până la capăt, a iubirii fără rezerve și fără condiții pe care El a arătat-o de-a lungul vieții Sale pământești. El S-a împovărat cu păcatele tuturor oamenilor, de la Adam și până la ultimul om care va apărea în istorie, a suferit împotriviri ca nimeni altul, dar nu și-a pierdut, ca om, curajul și puterea de a face numai bine tuturor, buni sau răi, pentru că i-a iubit pe toți. Izvorul puterii îl găsea în rugăciunea Sa către Tatăl. Ziua propovăduia și vindeca pe bolnavi, iar noaptea se ruga în locuri singuratice. Exemplul de rugăciune al Mântuitorului trebuie să-l avem și noi, căci rugăciunea face minuni. Să credem în puterea rugăciunii! Să credem că dacă ne rugăm cu credință și cu stăruință devenim una cu Domnul Cel înviat. Astfel biruința Lui devine și biruința noastră! Mântuitorul ne îndeamnă: „*Privegheați și vă rugați ca să nu intrați în ispită*” (Matei 26, 41), iar Sfântul Apostol Pavel ne spune: „*Rugați-vă neîncetat*” (I Tesaloniceni 1, 17). Să ne rugăm acasă, la locul de muncă, pe drum și în tot locul, dar mai cu seamă să ne rugăm în biserică, atunci când restricția impusă acum va fi ridicată, împreună cu frații și surorile noastre de aceeași credință, pentru că rugăciunea Bisericii nu poate fi înlocuită de nimic. Iar dacă stăruim în rugăciune nu ne vom mai teme de nimic, nici de boală, nici de vrăjmași, nici de moarte, pentru că Hristos Domnul biruie în noi tot răul. Gândirea pozitivă, vederea binelui și nu a răului, blândețea, stăruința și răbdarea în purtarea crucii necazurilor, de zi cu zi și de ceas cu ceas, sunt roadele după care se cunoaște rugăciunea adevărată, plăcută lui Dumnezeu.

Preacucernici Părinți și iubiți credincioși,

În această vreme de încercare pentru toată lumea, salvarea noastră vine numai de la Hristos Domnul Cel înviat. Să fim conștienți că pandemia aceasta este îngăduită de Dumnezeu pentru păcatele noastre, dar nu spre pierderea noastră, ci spre binele nostru, vremelnic și veșnic, dacă ne întoarcem din toată inima la El. „*Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu*” (Iezechiel 18, 23). El nu pedepsește pe nimeni, pentru că este dragoste. Iar dragostea nu pedepsește niciodată, altfel n-ar mai fi dragoste. Dumnezeu îngăduie însă, în pedagogia Sa divină, să vină asupra noastră consecințele păcatelor noastre, adică bolile și suferințele de tot felul pentru ca prin ele să ne întoarcem la El și să fim vii. Să ne întoarcem la Dumnezeu prin pocăință, adică prin schimbarea vieții, cu ajutorul permanent al duhovnicului nostru. Să ne rugăm lui Dumnezeu să ne dea conștiința păcatului și puterea de a ne lupta cu el pentru a-l birui, punând în locul lui virtuțile creștine, între care cea mai mare este dragostea, până și a vrăjmașilor, după exemplul lui Hristos, Care răstignit pe cruce se ruga, zicând: „*Părinte, iartă-le lor că nu știu ce fac*” (Luca 23, 34). Să ținem seama de cuvântul Apostolului Ioan care zice: „*Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul*” (I Ioan 3, 18). Să ajutăm, mai cu seamă în

aceste vremuri de suferință și lipsuri, cu tot ce putem fiecare. Și mult putem, dacă avem dragoste adevărată și ne punem sufletul pentru semenii noștri care au nevoie de noi.

Un cuvânt de mulțumire și de binecuvântare adresez cu deosebire medicilor și celor care se ostenesc în spitale pentru salvarea bolnavilor, punându-și ei înșiși viața în pericol. Aceasta este cu adevărat dragostea care-și pune viața pentru semenii săi! Același cuvânt de mulțumire și de binecuvântare se cuvine nenumăraților voluntari care merg la casele celor bolnavi, a bătrânilor sau a celor singuri și-i ajută în diferite feluri.

Punându-vă la inimă aceste gânduri izvorâte din inimă cu nădejdea că ele vă vor încuraja în lupta cu ispitele și necazurile vieții, mă rog Mântuitorului Iisus Hristos Biruitorul morții să vă dea tuturor bucuria Învierii Sale, dincolo de toate restricțiile care ni se impun, pentru că bucuria nu ne-o poate răpi nimeni din suflet.

Binecuvântarea Domnului să fie peste voi toți!

Hristos a înviat!

Al vostru de tot binele doritor și rugător către Domnul Cel înviat,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read '+ Serafim'.

Mitropolitul Serafim